

Den poetiske værktøjskasse

Inspireret af Vagn Steen og hans digtsamling "Jeg er ingen digtsamling", inviteres du til at prøve noget med Vagn Steens ord:

Vagn Steen skriver:

Du er nogen

Der er en ting, som jeg altid har ønsket at gøre. Det er at skrive en digtsamling som ikke var færdig. Men den skulle også være sådan at læseren gjorde den færdig.

Man kan godt sige at jeg har gjort noget i den retning. Det ved de der kender mine digtsamlinger "riv selv" og "skriv selv". Efter den sidste har jeg fået godt 700 digte fra læsere.

Men det kan også gøres på andre måder. Og en af dem skal jeg prøve her.

Først spørger du måske HVORFOR jeg vil skrive sådan. Hvorfor gør jeg ikke hele arbejdet selv?

Fordi jeg synes det er en fornøjelse og dejligt at skrive, og så vil jeg ikke tage al fornøjelsen selv.

Det er meget bedre at skrive end at læse.

Jeg synes man skal gøre begge dele og at det skal hænge sammen.

Når man skriver noget, så tænker man sig som en læser. Når man skriver brev, har man det så godt at man kender læseren og næsten kan se ham eller hende for sig. Det er noget af det gode ved breve.

Men hvis jeg prøver at se DIG SOM LÆSER NU for mig, så vil jeg ikke så gerne se en, som bare læser. Jeg vil gerne se at du læser med en blyant ved hånden og noget papir at skrive på. Og jeg vil gerne have at du råber op, jeg mener skriver ned - *hvis* du er uenig med mig, *hvis* du får nogen tanke undervejs, *hvis* du får lyst til at gøre noget anderledes end jeg gør det, *hvis* det klør i dine skrivefingre på en hvilken som helst måde.

Jeg vil ikke skrive alene. Jeg vil have dig med til at skrive. I hvert fald hvis du har lyst til at være med i det som jeg foreslår dig nu. Hvis ikke det går. Så kan det være jeg prøver noget andet en anden gang.

— — —

En dag sagde jeg til mig selv: lav nogle digte der alle sammen begynder med fire ord, nemlig JEG ER INGEN + et fjerde ord. Det er et nyt ord for hvert digt, og det er et ord du kan gribe ud af luften eller finde på når du ser dig omkring eller tænker dig om eller blader i en bog eller en ordbog eller en korsord, ja du kan finde det fjerde ord på

hvilken måde du vil. Og for resten kan ordet også være et tal eller et bogstav eller et tegn eller en krusedulle eller noget andet (et hul i papiret, hvis du vil det, eller en lugt af noget du har smurt eller hældt på, eller en presset plante – alt er muligt). Og det jeg kalder ordet kan godt være flere ord, du kan godt skrive "jeg er ingen køn plante" eller "jeg er ingen saftig bøf" eller " jeg er inden yndigt land"- hvis det er den sang du tænker på.

Og så skrev jeg i en fart nogle digte, de er ikke lige gode alle sammen. I hvert fald har jeg ikke sorteret dem eller skrevet dem om – det kan du gøre mens du læser dem. Og jeg synes heller ikke jeg har skrevet alle de digte jeg kunne tænke mig at skrive på den måde- dem kan vi skrive sidenhen.

Læs af digtene. Og efter det kan du skrive din egen digtsamling JEG ER INGEN. Den kan du sætte dit eget navn på. Og når du har skrevet den, hvad så?

Så ved du måske mere om hvem du er.

At du er NOGEN.

I det mindste er du nogen digte

jeg er ingen PILEKVIST
jeg finder ikke vand
jeg bøjer af i den gale retning
jeg finder ikke

men jeg fabrikerer
en dag måske også vand
af særegen smag

jeg er ingen HAMMER
jeg slår ingenting fast
rammer aldrig hodet på sømmet
og spiller heller aldrig
amerikansk skruetrækker

egentlig ønsker jeg ikke at slå til
hverken søm eller søren

jeg er ingen BLOMST
jeg har ingen rod
jeg vokser ikke i sol og regn
og får ikke bladlus
der er ingen der gider plukke mig
eller luge om mig
eller sprøjte mig
eller beskære mig
eller pøde mig

men bierne kommer
når jeg lugter af barbersprit

jeg er ingen LAMPE
jeg er ikke noget lys
og har ingen kontakt
min pære er sprunget
sikringerne røget
der er ingen strøm på
batteriet er ikke opladet
og jeg kan ikke belyse
nogetsomhelst